

ligvis ingen Mening, men det kan tænkes; gjemt er ikke altid glemt.

Mindretallet har naturligvis ikke alene ment ikke at kunne godkjende Statsregnskabet af den Grund, at det efter dens Opfattelse formelt er i Strid med Grundloven, men det billiger heller ikke paa mange Punkter selv den foreløbige Finantslovs Indhold, og navnlig da paa alle de Punkter, der vedrøre Forsvarsvæsenet. Men det er der ikke nogen Grund for Mindretallet til nu at komme nærmere ind paa. Stillingen er kort og godt den, at paa de civile Budgetter har Rigsdagen — og ved Rigsdagen figter jeg selvfølgelig til begge Thingene — nogen Indflydelse, men paa de militære Budgetter saa godt som ingen, i ethvert Fald det ene af Thingene, navnlig paa de ekstraordinære Budgetter. Naar Mindretallet har fremdraget et Par Punkter, er det ingenlunde, fordi man mener, at de ere de eneste, som give Anledning til Kritik; Grundene, hvorfor de ere fremdragte, ere jo nævnte i Betænkningen. Jeg skal nu berøre disse Punkter med et Par Ord. Det første Punkt angaar Vestindien, hvorom der tales i Statsrevisionens Betænkning, Side 37. Det var mig meget paafaldende, at Statsrevisionens Betænkning siger, at Mellemlægningen med Kolonialkassen i Vestindien er steget med 22,694 Kr. 64 Øre, da jeg af Kolonialbudgettet er vel bekendt med, at Stigningen af Underfundet er over 300,000 Kr. Jeg maatte da spørge mig selv, hvorledes dette gik til, og foretage en Undersøgelse af de væsentligste Gjældsforhold. Kolonierne have saa mange Gjældsposter til Statskassen, at det virkelig kræver nogen Undersøgelse, inden man kommer ret tilbunds i Forholdene. Jeg haaber imidlertid, at jeg er kommet saa nogenlunde tilbunds i dem, og den ærede Finantsminister kan jo og vil vel ogsaa berigtige mig, hvis jeg tager fejl. Efter hvad jeg kan skimte, have Kolonierne 4 Gjældsposter til Statskassen. Den ene er den, der følger af Loven om Fællessukkerfogerierne af 1875. Ifølge denne Lov skylder Fællessukkerfogerierne med Kolonialkassen som Garant 1,414,084 Kr. eller henved $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og i Rentestance 567,366 Kr. Jeg figter herved til det Regnskab, som ligger for; men det er mig ganske vist bekendt, at det sidste Aar har været mere heldigt for Regerierne. Jeg har jo imidlertid kun med det Regnskab at gjøre, som vi her forhandle, og derefter er Fællessukkerfogeriernes Gjæld til Statskassen over 1,400,000 Kr. og Rentestancen 567,366 Kr., det bliver omtrent 2 Mill. Kr. Fremdeles har Statskassen maattet overtage Plantager, formentlig foranlediget

ved Bureauaan, for et Beløb af 727,200 Kr., og ved Lov af 16de Juli 1876 har Kolonialkassen faaet et Laan paa 600,000 Kr. Deraf er afbetalt Noget, men meget lidt, der er tilbage 567,027 Kr. 66 Øre og en Rentestance af 90,778 Kr. 64 Øre. Dette sidste Tal staar i Statsrevisionens Betænkning Side 37. Lægge vi til disse to sidste Gjældsposter Regeriernes Gjæld, ca. 2 Mill. Kr., faae vi en Gjæld af henved $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men derefter kommer jeg til den saakaldte Mellemlægning med Vestindien. Efter de Bilag, der høre til Statsregnskabet, Regnskabet af 1887—88, skylder Kolonialkassen i Mellemlægning 3,086,317 Kr. 34 Ø. Disse 4 Gjældsposter give Alt i Alt en Skyld af ca. $6\frac{1}{2}$ Million Kr. Det vil altsaa sige, at siden 1876, eller, for at tage det ganske nøjagtigt, siden 1875, er der gaaet $6\frac{1}{2}$ Million Kr. til den anden Side af Atlanterhavet, saa at man vil se, at det ikke er ganske billige Kolonier, vi have. Og efter hvad jeg har set af Regnskabet eller rettere af de Budgetter, vi have faaet over Koloniernes Statshusholdning, er Underfundet ogsaa i Aar 3—400,000 Kr. Folkeetinget — haade Høire og Venstre i Udvalget — udtalte i den Betænkning, der afgaves den 17de April 1883, at man ikke kunde finde, at Finantsministeren var i Overensstemmelse med Koloniallovens § 57, ifølge hvilken disse Mellemlægninger ere gaaende. Det er denne Betænkning, som Statsrevisionen her henviser til. Jeg kan for mit Bedkommende kun beklage, at Jølgen af, at Danmark har disse frugtbare Der under sit Statsomraade, skal være den, at der aarlig gaar omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. herfra og derover. Ganske vist er det ikke saa meget i Aar, men det er dog ifølge det sidst afslagte Statsregnskab 3—400,000 Kr. Det er i hvert Fald nok, og der kunde være udrettet overordentlig meget Godt med disse Penge herhjemme, hvis vi havde haft dem til vor Naadighed. Jeg kan derfor kun beklage, at man ikke kan faae en endelig Ordning af disse Ders Forhold, saa at Tilstanden kunde blive bedre. Ikke alene give de Intet til den almindelige Statshusholdning, men de kræve hvert Aar et meget betydeligt Tilskud. Den ærede Minister henviste i Fjor til, at der var andre Steder, hvor noget lignende fandt Sted, nemlig med Hensyn til Island. Ja, ganske vist, der gives ogsaa Tilskud til Island, men det Tilskud, som Island faar, er jo dog langt fra saa stort som dette, og Island staar jo i alt Fald i folkelig Henseende i en noget anden Stilling til Danmark end disse fremmede Kolonier. Jeg skal ikke fordybe mig videre deri. Jeg har nu, saa